

Man kalder dette Forslag en Valutaydelse og vil maaske derved sidestille det med den Valutaydelse, jeg havde den Ære at foreslaa her i Foraaret. Men denne Sidestilling kan jeg ikke paa nogen Maade anerkende. Det er noget fuldstændig andet, der her er foreslaaet. Den forrige Regerings Forslag om en Valutaydelse var for det første ikke en Skat, det var, om man vil, et Tvangsloan, en Tvangsopsparing, som sigtede direkte til at forøge Landets opsparede Kapital ved at inddrage Beløb ogsaa fra Indtægter, hvor der sædvanlig ikke er Tale om Opsparing. Et andet Formaal, som blev angivet ved den nævnte Foranstaltning, var dette at indskrænke Købekraften. Det samme anføres ganske vist til Fordel for den her foreslaaede Valutaydelse. Men den Foranstaltning, som blev foreslaaet af den tidligere Regering, ja, man kan sige, at det var en meget vidtgaaende og en meget ubehagelig Foranstaltning, og det var visselig ikke et Stykke Valgfæsk, vi der mødte med umiddelbart forud for Valget, vi vidste saare vel, at der neppe kunde stilles Forslag om en mere upopulær Foranstaltning end den, vi foreslog; men det var en Foranstaltning, som opfyldte de Formaal, som var angivet for dem, Formaal, vi den Gang ansaa for saare vigtige at opfylde, nemlig at tilvejebringe gennem en Tvangsopsparing et stort Beløb, som kunde anvendes til Fremme af valutagavnlig Formaal og til Formindskelse af Statens Gæld, og at gennemføre en virkelig Formindskelse af det ikke strengt nødvendige Forbrug her i Landet. Det naaedes med vort Forslag, som ganske vist ogsaa overfor de mindre og mellemstore Indtægter var betydeligt mere byrdefuldt end den højtærede Regerings. Men det naas aldeles ikke ved Regeringens Forslag. Det vil tværtimod komme til i mange Tilfælde at virke i modsat Retning, nemlig som en Formindskelse af opsparet Kapital og af Forretningskapital og som en Formindskelse af Driften til Opsparing.

Jeg tror altsaa, at det vilde være en overordentlig uheldig Maade at tilvejebringe dette Beløb paa, baade i og for sig og under Hensyn til Forretningslivet, idet disse Beløb ganske bliver unddraget den forretningsmæssige Anvendelse, og rent valutamæssigt set. Naar vi ser valutamæssigt paa Spørgsmaalet, nærer jeg ingen Tvivl om, at disse 40 Millioner helst maatte tilvejebringes ved et udenlandsk Laan. Derved vilde man bedst imødekomme det Krav, som er stillet fra Valutaraadets Side,

at man skal muliggøre for Nationalbanken en Inddragelse af en vis Del af Seddelmængden; og det andet Krav fra Valutaraadet, nemlig at Laanet ikke skal forøge Landets samlede Gæld, men gaa til Afbetaling af allerede stiftet Gæld, vil ogsaa muliggøres derigennem. Men et Forslag som det, der her er stillet om at forøge en Beskatning, der allerede er spændt til de yderste Grænser af, hvad Samfundet kan taale at bære, vil Venstre ikke kunne gaa med til.

Jeg skal sammenfatte, hvad jeg har sagt, i dette: Mit Parti vil støtte de Tanker, som enstemmigt er udtalt af Valutaraadet, vil støtte Bestræbelser for en Stabilisering af Kronen og en Videreførelse, en Højnelse gradvis af Kronens Værdi i smaa Skridt, og vi er villige til at bringe de Ofre derfor, som jeg nævnte før, og som har ligget indenfor Valutaraadets enstemmige Betragtninger eller er direkte udtalt af det. Men vi vil modsætte os dels dette, at Forpligtelser for Nationalbanken og derved den hele Foranstaltning bliver gjort flydende, og dels de efter vor Mening uvedkommende, unødvendige eller ligefrem skadelige Tilsætninger, der er sket i Forslaget.

Lange: Det konservative Folkeparti har altid med den største Interesse og med den stærkeste Forhandlingsvillie meldt sig som Deltager i Forhandlinger, der har været ført om at opnaa en betryggende Valutaordning. Saaledes ogsaa denne Gang. Vi nærer de varmeste Ønsker om, at der gennem de Forhandlinger, der nu er paa-begyndt, skal kunne naas et for det danske Samfund tilfredsstillende Resultat. Men naar jeg ser paa det foreliggende Forslag, maa jeg sige, at dets Indhold ikke underbygger mine Forhaabninger, thi hvad indeholder dette Forslag? Ja, det indeholder Forslag om Optagelse af et stort udenlandsk Laan, Forslag om et Finansraad og Forslag om nye direkte Skatter, og saa indeholder det Ønsket om, at den danske Krone ikke maa gaa længere ned, uden at der dog skabes noget virkeligt Grundlag for, at Ønsket kan gaa i Opfyldelse. Der foreslaas en Ordning, der ikke har stor Sandsynlighed for at ville kunne holde, en ny Egaliseringsfond og saa nogle Foranstaltninger, der neppe vil faa nogen Indflydelse paa Valutaens Stilling.

I Forslagets § 2 bemyndiges Finansministeren til at medvirke til Tilvejebringelsen af en udenlandsk Kredit for Nationalbanken paa 40 Mill. Dollars og at yde Statsgaranti derfor. Man ønsker, at